

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg

Dato: 1. september 2014
Enhed: Sundhedsjura og læ-
gemiddelpolitik
Sagsbeh.: DEPFRE
Sags nr.: 1404766
Dok nr.: 1518113

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg har den 21. august 2014 stillet følgende spørgsmål nr. 1049 (Alm. del) til ministeren for sundhed og forebyggelse, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Sara Özlem Cekic (SF).

Spørgsmål nr. 1049:

"Hvad koster det at indføre en certificeringsordning af tolke, som man eksempelvis kender det fra Norge og Sverige?"

Svar:

Patientens medinddragelse i sundhedsfaglige beslutninger er af stor betydning for mig, og jeg mener, at god kommunikation mellem sundhedsperson og patient er en forudsætning for det.

Enhver har ret til vederlagsfri tolkebistand i forbindelse med behandling hos praktiserende læge, speciallæge og på sygehus, hvis lægen skønner, at en tolk er nødvendig for behandlingen. Der er således allerede i dag regler, der sikrer, at det – på trods af sprogbarrierer – er muligt for patienten og lægen at kommunikere.

Der er i henhold til bekendtgørelse nr. 1413 af 28. december 2011 § 2 den læge, der er ansvarlig for behandlingen, der skal sikre, at tolken har de nødvendige sproglige kvalifikationer.

Lægens vurdering af behovet for tolkebistand skal ses i sammenhæng med autorisationslovens krav til autoriserede sundhedspersoner om at udvise omhu og samvittighedsfuldhed, herunder pligten til for sundhedspersoner at forestå forsvarlig kommunikation med patienter, pårørende m.fl. Tolkebistand er i visse tilfælde også en forudsætning for, at patienten kan give sit informerede samtykke til behandlingen.

Jeg går derfor også ud fra, at regionerne – som afholder udgifterne til tolkebistand – sikrer rammerne for, at lægen har adgang til at bestille tilstrækkelig og kvalificeret tolkebistand, herunder bl.a. sikrer, at de anvendte tolke og de tolkebureauer, der indgås aftaler med, har en høj faglig standard.

Desuden kan jeg oplyse, at indførelse af en certificeringsordning for tolke er et spørgsmål om regulering af tolkeerhvervet som sådan, som henhører under erhvervs- og vækstministerens område.

Jeg har på den baggrund ingen planer om at indføre en særlig certificeringsordning for tolke, der leverer tolkebistand i sundhedsvæsenet, og af denne grund har jeg ikke taget initiativ til en nærmere undersøgelse af omkostningerne ved indførelsen af en sådan ordning.

Med venlig hilsen

Nick Hækkerup / Frederik Rechenback Enelund